

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Hvis jeg er, og hvis jeg ikke er

Citation: Baggesen, Jens: "Hvis jeg er, og hvis jeg ikke er", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 130. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen02val-shoot-workid75002/facsimile.pdf> (tilgået 17. juni 2021)

Anvendt udgave: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*

Hvis jeg er, og hvis jeg ikke er.

Til den danske Spørger i Jørfens Avis.

1805.

Paris.

Man skriver mig til Svar paa ni private Breve,

Der alle hidtil ubesvarte bleve,
 fra fædrelandet i en offentlig Avis,
 Og melder mig, blandt andre tydske Sager,
 Hvis Dinding eller Tab mig lidet rager,
 Min fordums Rejsefammerats forstis —
 Med Efterkrift: at ikke længer vides
 (Naar man undtager Gud, som alting veed),
 Hvis Baggesen jeg stedes eller tides
 I Hensigt til min Patriotiskhed —
 Kort: hvilket folks jeg er, der engang var det danskes?
 Om det italienskes, eller spanskes,
 Det engelskes, det tydskes, eller franskes? —

Mit Svar er kort: Mit Opholdssted er her
 (Hvor mindst maaskee det vides eller vidstes);
 Hvad angaaer høert af hine folk især,
 Hvis jeg er ei det første længer kiær,
 Er høert af dem omtrent mig lige nær;
 Og altsaa veed jeg ikke, hvis jeg er,
 Jeg veed kun, at jeg ikke er det sidstes.

Saa vidt afbunget Svar. Af egen Drift
 Jeg føier til en liden Efterkrift.

Ijald lidt ubestemt, og noget koldt,
 Og ganske følesløst, og alt for stolt
 Uviscorrespondenten Svaret finder,
 Saa for at forebygge Tanken om,
 At, efter min forfængelige Dom,
 Mig intet Baand i Verden mere binder,
 Og at jeg, dunt, paa denne hænge Jord,
 fordi jeg ikke hænger meer i Nord,
 Min Uafhængighed fuldkommen troer —
 Vil jeg syv otte Linier ei spare,
 for et par andre Hvisser af besvare.

„Hvis Underfaat jeg,“ for Exempel, „er?“
 Den Danske Konges, evig ingen andens!
 „Hvis Borger?“ Danmarks Sprogs! „Hvis Pensionær?“
 Vor Kronprinds Frederiks, hvis Uniform jeg bær!
 „Hvis Sanger?“ Hans og Skiolds! (o var min Sang
 dem værd!)
 „Hvis Ven?“ Hver adel Mands! „Hvis fiende?“ sandens!
 „Hvis Smigrer?“ Jogens! „Hvis Beundrer?“ Kants,
 Homers, og blandt ulevende de færres!
 „Hvis Elsker?“ Gots og Skients! „Hvis Dyrker?“ Sandis!
 „Hvis Tiener?“ Min! „Hvis Kreatur?“ — Vor Herres.